

Arrest

nr. 106 414 van 8 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SWINNEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Mirpur Khas. U bent soennitisch moslim. In 1994 verhuisde u naar Karachi om er te studeren. U leerde er S. kennen, een sjiitisch meisje. Haar familieleden verhuisden naar het Verenigd Koninkrijk en zelf verbleef ze daar ook regelmatig maar u bleef telefonisch contact houden. In 2006 beslisten jullie te huwen, ook al was dat tegen de wil van haar familie. S. keerde terug naar Pakistan en in februari 2007 zijn jullie gehuwd. De vader van S. legde zich uiteindelijk bij het huwelijk neer en toen de moeder van S. zwaar ziek was draaide ook zij bij. De broers van S. daarentegen bleven ten eerste tegen jullie huwelijk gekant. In 2008 keerde één van uw schoonbroers terug naar Pakistan. Hij had contacten met leden van

MQM (Muttahida Quami Movement) en was erg machtig. Sinds zijn terugkeer werd u lastig gevallen door de politie. In 2009, toen u samen met uw echtgenote en kind met een taxi op terugweg was van het safaripark, werd er op jullie geschoten door twee leden van MQM. Uw echtgenote werd geraakt in haar bovenarm. In maart 2010 vond een tweede ernstige aanslag plaats. Eén van uw bedrijfswagens werd in brand gestoken terwijl de chauffeur er nog in zat. Hij kwam daarbij om het leven. Eind 2010 of begin 2011 werden u en uw neef in de drukste bazaar van Mirpur Khas aangevallen door vier à vijf personen. Ze kwamen met wapens op jullie af en jullie begonnen te vechten. Er werd geschoten op uw neef en hij raakte gewond. Daarna schoten ze nog in de lucht en vluchtten weg. Uw schoonbroer kocht de politie om met de bedoeling u door de politie te laten vermoorden. In oktober 2011 reisde u samen met een smokkelaar van Pakistan met een vliegtuig naar Turkije. Vervolgens stak u met een klein bootje de grens over naar Griekenland om daarna via Oostenrijk en Duitsland over land naar België te reizen. Op 24 oktober 2011 diende u een asielaanvraag in de bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Pakistaanse identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote, een kopie van het paspoort van uw echtgenote, de registratie van uw kinderen, een politiedocument, een eigendomsdocument, twee opleidingscertificaten, een foto en een USB stick.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een politiedocument neer waarvan u beweerde dat het ging om een FIR (First Information Report). Na authenticatie van het document bleek het echter te gaan om een uittreksel uit het "Register of Daily Occurrences". Op basis van dergelijk document kan eventueel een FIR worden geregistreerd. Van iedereen die met een klacht naar de politie stapt wordt zijn verhaal geregistreerd in het Register of Daily Occurrences. Daarna is het de politie die beslist of er een formele klacht wordt geregistreerd of niet. Na contact met de Moharrar (verslaggevend secretaris) bleek dat er geen FIR werd geregistreerd omwille van feitelijke inconsistenties in het verhaal. Zo beweerde de persoon die klacht kwam indienen dat ze omstreeks 21.00 uur werden aangevallen op de markt van Mirpurkhas. De winkels sluiten echter wanneer het donker wordt, hetgeen inhoudt dat de winkels al minstens anderhalf uur voor 21.00 uur gesloten zijn. Hierdoor werd er geen geloof gehecht aan het verhaal en werd er geen formele klacht geregistreerd. Verder strookt de inhoud van het politiedocument niet met uw eigen verklaringen. Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd u **twee keer aangevallen** toen u met uw neef **Arshad** in Mirpurkhas was (zie CGVS vragenlijst punt 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS spreekt u dan weer van maar **één aanval** in Mirpurkhas (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Volgens het politiedocument was u samen met uw neef **Waqas Khan** onderweg wanneer u werd aangevallen. Nog volgens het politiedocument werd u benaderd door **twee onbekenden** waarbij u eerst verbaal werd bedreigd en daarna werd **geslagen met de blote hand** (zie blauwe map). Volgens uw verklaringen op het CGVS werd u dan weer door **4 of 5 mensen** aangevallen en werd daarbij **geschoten** (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Dergelijke grove tegenstrijdigheden doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw andere problemen die u zou hebben gekend dient te worden opgemerkt dat u deze op verschillende data in het verleden plaatst. Op de DVZ verklaarde u dat u in **maart 2010** onderweg was met de auto samen met uw echtgenote en **twee kinderen** wanneer u werd beschoten (zie CGVS vragenlijst punt 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS situeert u deze aanval in **2009**, wanneer u nog maar **1 kind** had (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Dat u zich verkeerdelijk zou herinneren of u met 1 of 2 kinderen onderweg was wanneer u werd beschoten is niet geloofwaardig. Dat u zich eveneens zou vergissen in welk jaar zich dat incident voordeed is evenmin aannemelijk. Verder verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat in maart 2010 de wagen van uw chauffeur in brand werd gestoken. Hij kwam daarbij om het leven (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Opmerkelijk genoeg maakte u op de DVZ geen enkele melding van dit incident. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnd.

Ook kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U beweerde met een internationale vlucht naar Turkije gereisd te zijn. U wist echter niet van welke nationaliteit het paspoort was dat u daarbij gebruikte. U wist niet onder welke naam en geboortedatum u reisde. U wist niet met welk visum u reisde (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u echter een internationale vlucht nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort verwacht worden. De ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielrelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten

probeert te verhullen dat u met eigen paspoort bent gereisd. Verder dient te worden vastgesteld dat u zeer uiteenlopende verklaringen aflegde omtrent de duur van uw reis. Op de DVZ verklaarde u dat u op 6 juli 2011 Pakistan hebt verlaten en pas op 22 oktober 2011 bent aangekomen in België. Dit betekent dat u 3 maanden en half onderweg bent geweest. In Turkije zou u twee maanden in een kamer hebben verbleven en ook in Griekenland verbleef u in een kamer (zie verklaring DVZ punt 35). Tijdens het gehoor op het CGVS daarentegen verklaarde u dat u Pakistan pas in oktober 2011 verliet en dat u slechts zes dagen onderweg bent geweest (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Dergelijke grove tegenstrijdigheden omtrent uw reisweg doen nog verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Er dient te worden besloten dat er omwille van ernstige tegenstrijdigheden geen geloof kan worden gehecht aan de door u vernoemde aanvallen: noch aan de aanval waarbij uw wagen werd beschoten, noch aan de aanval waarbij uw chauffeur het leven liet, noch aan de aanval op de markt in Mirpurkhas. Uw tegenstrijdige verklaringen hebben uw geloofwaardigheid volledig afgebroken.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Het gaat hier echter om een uiterst lokaal conflict dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Daar u niet uit deze regio afkomstig bent, is het dan ook niet aannemelijk dat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan in de weg zou staan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart bevestigt louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet is het politiedocument louter een uittreksel uit het Register of Daily Occurrences en werd er geen formele klacht geregistreerd. De overige door u neergelegde documenten hebben geen uitstaans met uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert een schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, gelezen in samenhang met de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 "betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen" en de wet van 15 december 1980.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de originelen van de stukken waarvan hij reeds een kopie neergelegde bij het Commissariaat-generaal: een foto van zijn echtgenote, 2 certificaten van zijn studies, een eigendomsbewijs van wagens, identiteitsbewijs van zijn kinderen en een usb-stick.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoeker betwist vooreerst de motieven van de bestreden beslissing aangaande de door hem neergelegde "FIR", verzoeker zet in voorliggend verzoekschrift uiteen dat het woord "FIR" in zijn thuisland door velen zowel voor een gewone klacht als voor een formele klacht wordt gebruikt. Verzoeker haalt aan dat hij niet inziet wat deze begrippendiscussie te maken heeft met de geloofwaardigheid van zijn relaas en het feit dat hij en zijn neef aangevallen werden door leden van de MQM.

De Raad stelt vast dat nog daargelaten de begrippendiscussie over het door verzoeker neergelegde stuk hieruit duidelijk blijkt dat de overheden geen geloof hechtten aan de verklaringen van de persoon die klacht neerlegde. De indiener van de klacht verklaarde immers dat ze omstreeks 21uur werden aangevallen op de markt van Mirpurkhas terwijl de winkels op dat ogenblik al minstens anderhalf uur gesloten waren. Hierdoor werd er geen geloof gehecht aan het verhaal en werd er geen formele klacht geregistreerd. Dat sommige winkels 24u op 24u open zijn volgens verzoeker is een loze post factumverklaring die niet ondersteund wordt door concrete gegevens.

Bovendien blijken verzoekers verklaringen niet in overeenstemming te zijn met de inhoud van de klacht. De bestreden beslissing stelt dienaangaande dat: *"Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd u **twee keer aangevallen** toen u met uw neef **Arshad** in Mirpurkhas was (zie CGVS vragenlijst punt 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS spreekt u dan weer van maar **één aanval** in Mirpurkhas (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Volgens het politiedocument was u samen met uw neef **Waqas Khan** onderweg wanneer u werd aangevallen. Nog volgens het politiedocument werd u benaderd door **twee onbekenden** waarbij u eerst verbaal werd bedreigd en daarna werd **geslagen met de blote hand** (zie blauwe map). Volgens uw verklaringen op het CGVS werd u dan weer door **4 of 5 mensen** aangevallen en werd daarbij **geschoten** (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Dergelijke grove tegenstrijdigheden doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."*

In de mate dat verzoeker beweert dat zijn neef Waqas deze klacht indiende en niet verzoeker en dat hij niet op de hoogte zou geweest zijn van wat zijn neef heeft verklaard bij de politie mag, aangezien verzoeker samen met zijn neef Waqas Khan onderweg was toen zij werden aangevallen, nochtans worden verwacht dat verzoeker en zijn neef Waqas Khan gelijkvormige en coherente verklaringen zouden afleggen omtrent het incident waarbij zij beiden bij betrokken waren. Met betrekking tot verzoekers argument dat MQM met de politie samenwerkt en de politie manipuleert zodat de verslaggeving van de politie dan ook hoogst waarschijnlijk niet correct is stelt de Raad vast dat een dergelijke post factumverklaring geenszins kan overtuigen aangezien verzoeker dit document zelf vrijwillig heeft neergelegd met de intentie zijn vluchtrelaas te ondersteunen. Verzoeker is hoe dan ook zelf verantwoordelijk voor de stukken die hij ter ondersteuning van zijn asielrelaas neerlegt.

Al evenmin kunnen verzoekers argumenten met betrekking tot vastgestelde tegenstrijdigheden over de aanvallen in Mirpurkhas overtuigen. Verzoeker bevestigt dat hij de eerste keer door leden van de MQM aangevallen werd samen met zijn neef Arshad, die gewond raakte en intussen overleden is. De tweede maal werd verzoeker door leden van de MQM aangevallen in het bijzijn van zijn neef Waqas, die de klacht indiende bij de politie. Verzoeker benadrukt dat hij tweemaal werd aangevallen, maar dat hij gewoon enkel over de eerste aanval heeft gesproken op de Dienst Vreemdelingenzaken en over de tweede op het Commissariaat-generaal.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk heeft gesteld dat hij **twee keer is aangevallen (in 2010 en 2011) toen hij met zijn neef Arshad in Mirpurkhas was** (zie vragenlijst punt 3.5). Toen verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal daarentegen gevraagd is wanneer hij werd aangevallen in Mirpurkhas, antwoordt hij duidelijk eind 2010 of begin 2011, zijn neef zou hierbij gewond geraakt zijn. Verzoeker rept met geen woord over een tweede aanval in Mirpurkhas met zijn neef (zie gehoorverslag CGVS p. 11). De verwerende partij kan bijgetreden worden waar zij stelt dat van een asielzoeker mag worden

verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst op de stresserende omstandigheden waaronder hij zijn verklaringen zou hebben afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken ter verklaring van bepaalde incoherenties. Echter rust op elke kandidaat-vluchteling de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag immers verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker gestresseerd was en onder tijdsdruk stond doet geen afbreuk aan deze plicht. Bovendien blijkt uit de verweernota dat verzoeker een kopie van de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen en dat hij bij de aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft laten weten dat er fouten, hiaten of onregelmatigheden in zijn verklaringen vermeld zouden staan.

De stukken door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegd en reeds eerder neergelegd bij het Commissariaat-generaal doen geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat. Documenten hebben slechts een intrinsieke bewijswaarde in de mate ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*.

Gelet op het wat voorafgaat kan aan het asielrelaas geen geloof worden gehecht. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) stelt de Raad tenslotte vast dat de verwerende partij erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een in bepaalde periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Met recht stelt zij dat uit informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Dit wordt overigens bevestigd door het stuk 5, "*Pakistan, Algemene Veiligheidssituatie*", door verzoeker in bijlage aan het verzoekschrift gevoegd. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Mirpur Khas van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER